

4/10
11.4.2010
127

SBOROVÝ HLASATEL

ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V PŘEROVĚ

18. ROČNÍK

Gospel v Přerově

Kdybyste 27. březnové odpoledne vkročili do sálu Evangelického kostela v Přerově, mohli jste okusit gospelovou atmosféru, kterou přijel do Přerova navodit gospelový soubor ADD Gospel z Brna, se svou novou pobočkou vzniklou v listopadu. Kdybyste 27. březnové odpoledne vkročili do sálu Evangelického kostela v Přerově, mohli jste okusit gospelovou atmosféru, kterou přijel do Přerova navodit gospelový soubor ADD Gospel z Brna, se svou novou pobočkou vzniklou v listopadu minulého roku, právě v Přerově.

Příchozí si mohli vyzkoušet zazpívat z celým sborem, a po zvukové zkoušce se zúčastnit koncertu, na němž zazněly skladby různých gospel. autorů i nové skladby z dílny Jany Peřtové, umělecké vedoucí celého sboru.

V kostele při koncertu panovala příjemná radostná atmosféra. Každému, komu je tato hudba příjemná a chce si vyzkoušet zazpívat tento žánr, se může zúčastnit některé z pravidelných zkoušek, které se konají každou středu od 18h v prostorách kostela ČCE.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat Přerovskému sboru ČCE za možnost uspořádat koncert ve svém kostele a děkujeme také všem, kteří se osobně podíleli na organizaci celé akce.

Za ADÓ o.s. ,

pobočka ADD Gospel Přerov

Soňa a Karel Přecechtělovi ; www.addgospel.cz

Anna Franková – odkaz pro současnost

V pravoslavném kostele v Přerově, bývalé synagoze /za obchodním domem Baťa/ jsme mohli shlédnout putovní výstavu o holocaustu, zarámovanou příběhem židovské dívky z Nizozemí Anny Frankové. V českých zemích instalace této putovní výstavy zajišťuje holandská farářka /mluvící česky/ H. M. Rijksenová, a nutno říci, že to dělá s velkým nadšením.

Anna Franková – odkaz pro současnost je českou verzí mezinárodní výstavy Domu Anny Frankové v Amsterdamu, která se zatím uskutečnila v 32 zemích světa.

Cílem je podnítit návštěvníky, aby se zamysleli nad významem tolerance a lidských práv v dnešním světě. Události posledních let, týdnů, ale i dnů dokazují, že zlo páchané ve jménu náboženství či tzv. rasy je stále mezi námi. Při prohlížení výstavy si uvědomíme, jak podobné, či rozdílné jsou události 2. sv. války a současnosti.

Mnozí z nás četli mnohokrát vydaný Deník Anny Frankové. Je to jeden z nejcennějších dokumentů z 2.sv. války. Asi právě proto, že je tak autentický, bezprostřední, živoucí. Je totiž symbolem židovského utrpení. Anna Franková se narodila v roce 1929 ve Frankfurtu, ale její rodina se po roce 1933 / nástup Adolfa Hitlera do úřadu kancléře/ rozhodla emigrovat jako mnoho jiných židovských rodin do Nizozemí. Ovšem v květnu 1940 bylo nacistickými vojsky obsazeno i Nizozemí a od roku 1942 se rodina Frankových musela ukrývat. K odhalení stejně došlo – v roce 1944. Anna zemřela v táboře Bergen-Belsen. Anna si psala deník a ten byl nalezen po jejich zatčení v roce 1944. Jediný, kdo z rodiny válku přežil, otec Otto Frank, souhlasil s jeho knižním vydáním. Na panelech si můžeme přečíst /a z mé vlastní zkušenosti se i zvláštním způsobem ponořit/ do příběhů lidí. Lidí. V tom je ten hlavní přínos výstavy– uvědomíme si lidský rozměr, ne jen historické „skutečnosti“.

Dne 16.3. se konala v pravoslavném kostele vernisáž této výstavy. Byl to ojedinělý zážitek. Bývalá synagoga. Dnes pravoslavný kostel s ikonami. Kolem vás rabíni přednášející žalmy v hebrejštině. Pravoslavní kněží. Představitelé církve husitské i evangelické i jiných církví zastoupených v Přerově. Jen jedno vyznání chybělo. Škoda. Zástupci města i médií. Slovo dostali všichni církevní představitelé a každý se toho zhostil trochu jinak. Právě to bylo zajímavé. Seděla jsem zrovna vedle faráře církve husitské a pomáhala jsem mu hledat pod lavicemi zakutálenou čepici. A usmívala jsem se. Protože mě napadl takový vedlejší smysl slova ekumena. Sbližení, společenství. Protože mi došlo, jak důležité jsou takové akce. Především kvůli svému obsahu, ale i pro to setkávání...

Po vernisáži jsem oslovila několik členů našeho sboru s otázkou:

Co vás na vernisáži nejvíce zaujalo?

Nejvíce mě zaujal zpěv žalmů, naživo jsem toto slyšel prvně. Premiérově jsem také ochutnal košer víno, což jsem si již dávno přál. Víno bylo výborné, škoda jen, že se mi zimou už klepaly ruce a degustace neměla tím pádem tu správnou pohodu.

Samotná výstava vypovídá tak jako všechny dokumenty z doby 2. světové války o neuvěřitelné zvrhlosti a zvrácenosti myšlení Hitlera a kamarily zločinců, která jej obklopovala. Tyto dokumenty na mne

působí vždy značně depresivně a to, že jsem nemusel ve svém životě dosud zažít válku, považuji za velký Boží dar. **br. Havlík**

Obdiv a úžasné nadšení paní H.M.Rijksenové, která výstavy instaluje v ČR. Množství a úroveň pozvaných hostů a na vernisáži. Znovu je třeba připomínat hrůzy, které postihly civilní obyvatele před a v průběhu 2. světové války, hrůzy v totalitních režimech i v nedávné válce na Balkáně. **s. Orsavová**

Nejvíce se mi líbila promluva pravoslavného arcibiskupa Simeona, který vzpomínal, na své dětství – jak mizely ze školy postupně židovské děti. Bylo to velmi dojemné. Měl jsem velký strach, že mě po něm vyvolá kurátorka výstavy, farářka Rijksenová, abych také něco řekl... našťastí byl na radě někdo jiný.

Pro br. faráře byla připravena ještě jedna speciální otázka: Rozuměl jste žalmům a písním, které rabíni zpívali hebrejsky? Ale nenachytali jsme ho „na švestkách“:

Hebrejským písním jsem rozuměl, neboť je povětšinou znám. Na výšce jsem chodil na seminář hebrejských písní... **Br.farář Kulík**

„V modlitbách neustávejte!“

1.Tesalonickým 5,17

O jedné staré, zbožné ženě se říkalo, že ze sebe vyzářuje pokoj, kamkoli přijde. V čem asi spočívá její tajemství?

„Paní Nováková, z vás tak čiší pokoj a klid uprostřed hektického světa. Prozrad'te nám, jak to děláte?

Její odpověď asi kdekoho překvapí:

„*Nemám žádné tajemství, ani nevím, co vlastně chcete vědět.*

Prostě - když se ráno myju, říkám: 'Pane Ježíši, tak, jako se teď myju ve vodě, umyj mě svou krví, která mě očistí a chrání všude, kam dnes půjdu.'

A když se potom oblékám, říkám: 'Pane Ježíši, já se teď oblékám, a ty mě taky obleč do své spravedlnosti.'

Když uklízím a zametám, říkám: 'Pane Ježíši, tak jako já teď zametám, vymet' ze mne, z mého srdce, všechno zkažené, všechno, co patří staré přirozenosti.'

A když rozdělávám oheň, říkám: 'Pane Ježíši, tak jako já teď rozdělávám oheň, zapal ve mně oheň svého Svatého Ducha.'

A tak to dělám pořád. Nemám žádné jiné, zvláštní tajemství...“

Tím, co řekla, však žena své tajemství prozradila. Její tajemství je v tom, že se stále modlila.

Také se modlíme? Kolik z nás dělá chybu, když se sice možná ráno pomodlí, svěří Bohu celý den a poprosí ho o jeho vedení, ale pak si jdou dělat, co sami chtějí.

Po několika hodinách si pak uvědomí: Já jsem jako ztracený! Dělán si svou práci, dostávám dopisy, odpovídám na ně – bez modlitby. Jednám se svými kolegy a přáteli – bez modlitby. Rozhoduji různé závažné věci – bez modlitby.

Není potom divu, že bez živého spojení s Bohem, které nám modlitba zprostředkuje, uděláme mnoho chyb.

Převzato z časopisu Ethos - podle Ernsta Modersohna (1870–1948)

...

Milí bratři a sestry,

když jsem si přečetla v posledním čísle časopisu Ethos výše uvedené řádky, s překvapením jsem si uvědomila, jak nezávisle na citovaném článku vystihují moji osobní zkušenost s modlitbou. Nemohu sice a ani nechci tvrdit, že mne neustále, po celé dny, blaží dokonalý pokoj. Mám své lepší a horší dny, stejně jako silnější a slabší stránky. Nicméně mohu potvrdit stejný princip. V době, kdy se v mém životě objevily problémy, které z lidských sil neměly řešení, pochopila jsem, že jediný, kdo zná odpověď na mé otázky a je schopen mi podat pomocnou ruku, je náš Pán. Věřím, že máte mnozí podobnou zkušenost. Byla jsem vedena ke každodennímu osobnímu ztišení. Nelitovala jsem poměrně časného ranního vstávání – v jinou dobu mi to totiž okolnosti neumožňovaly. Postupně jsem se naučila sebe, své děti, rodinu, příbuzné a další lidi přinášet na modlitbách před Boží tvář, přikrývat je Jeho svatou krví a prosit o Jeho jednání v jejich životech. Časem začal totéž praktikovat i můj manžel, podobným způsobem. Od té doby uplynulo několik let. Dnes, s odstupem času, mohu říci z vlastní zkušenosti a s naprostou jistotou: Bůh modlitby nejen slyší, ale, jsme-li před ním upřímní a přenecháme-li mu vedení, též na ně odpovídá a jedná v našich životech. Dlouho mi takovýto způsob modlitby v soukromí vyhovoval. Byla jsem spokojena a nehodlala jsem nic měnit. V poslední době ale vnímáme s manželem potřebu praktikovat podobná modlitební setkání s Pánem též v prostorách našeho sboru. Proto, po dohodě s naším bratrem farářem, se chceme scházet na modlitby, a to každý **pátek, v době od 17,30 do 19,00 hod.** Budeme chválit Pána žalmy i vlastními slovy, přimlouvav se za potřeby našeho sboru i jednotlivců, prosit za své blízké..., podle aktuálních potřeb. Chcete-li, přijďte se modlit s námi.

Karla Došková

J. L. Hromádka: Zpět k prorokům (1918)

V březnu 1918 byl jsem náhle povolán jako polní kurát do pole a odeslán do Haliče, východních Uher a Bukoviny, abych pracoval mezi zajatci, kteří se vraceli po míru brestlitevském z Ruska. Byl jsem vytržen z napjaté a rušné práce pro sjednocení církvi. Na vojně, v ústraní a osamocen, měl jsem možnost, abych podrobněji rozbíral své zásady theologické i cíle náboženské. Uvědomoval jsem si určitě náboženskou slabost i rozumovou nedomyšlenost své theologie. To, co mne znepokojovalo už jako studenta bohosloví a ještě více jako mladého duchovního, sevřelo mne se vsí silou ve vojenském táboře. Vzpomínám si, že jsem se pořád ještě obíral tzv. moderní theologií a že při jejím studiu jsem začal tušit její i své nedostatky...

Potřebujeme zbožnosti prorocké, nejen abychom se pokochali bohatstvím duchovního života náboženských géníů, nýbrž abychom na nich budovali přímo a bezprostředně svou vnitřní duchovní kulturu. Nelze si stěžovat, že čerpáme z prorocké hloubky příliš mnoho. Neznáme starých izraelských mužů Božích, anebo známe je jen jednostranně. Známa mesiánská místa z Izaiáše,

Jeremiáše, Micheáše jsou pouze nepatrnými a vnitřně nejchudšími výhonky na straně prorocké zbožnosti. Pod jejich zorným úhlem stávají se nám proroci jen ubohými věštcí, kteří neměli jiného na práci, než čarovně předpovídati jednotlivé rysy budoucího Mesiáše – předpovídati nikoli snad duchovní moc a sílu, nýbrž způsob a místo jeho narození. A kde se opravdu mluví o nové smlouvě, o novém životě a pronikavé změně celé duše, i tam obraz mesiášský zchatrní, je-li odtržen od vlastního díla prorockého. Neboť proroci, - velcí, praví, nejmocnější proroci, - nepřišli, aby zvěstovali lidem mír, pokoj a vnitřní utěšení, nýbrž den Hospodinův, den hněvu a prchlivosti, den pláče a bolesti...

Pokračování v příštím čísle Sborového hlasatele.

Terezie Benedikta od Kříže (Edith Stein) **(1891-1942)**

*Co zdá se osudem, je dílo umělce,
věčného umělce, jenž látku tvoří si
a různě ji pak v obraz formuje:
tu lehkým dotykem, tu ranou dláta,
však látka, kterou hněte, není mrtvá:
a to je právě jeho tvůrčí radostí,
že pod rukama se mu hýbá obraz
a že mu z něho tryská život,
ten život, který do něho sám vložil,
a že mu zevnitř nyní odpovídá
na ránu dlátem i na dotyk prstu.
Tak spolupůsobíme s Božím uměním.*

Svatá **Terezie Benedikta od Kříže**, rodným jménem **Edith Stein** (12. října 1891, Vratislav – 9. srpna (pravděpodobně) 1942, KT Auschwitz-Birkenau), katolická filosofka a řeholnice, členka řádu bosých karmelitánek.

Edith Stein se narodila ve Vratislavi (tehdy německá část Slezska) v rodině ortodoxních židů. V roce 1904 odmítla židovskou víru a stala se ateistkou. Později se přihlásila na universitu v Göttingen, kde spolupracovala se zakladatelem fenomenologie, profesorem Edmundem Husserlem, kterého následovala na universitu ve

Freiburgu jako jeho asistentka. Pod vlivem jeho a jeho žáků se formoval její filosofický diskurs a zájem o křesťanství. V roce 1916 obhájila doktorát filosofie s prací *Zum Problem der Einfühlung*.

V roce 1921 konvertovala ke katolicismu (velký vliv na ni měla četba vlastního *Života* svaté Terezie od Ježíše). Pokřtěna byla 1. ledna 1922, poté se vzdala asistentského místa u Husserla a odešla učit na dívčí školu ve Speyeru, kterou vedly dominikánky (1922-1932). Ve volném čase studovala katolickou filosofii a překládala do němčiny spisy sv. Tomáše Akvinského. V roce 1932 nastoupila na Institut pedagogiky, ale již o rok později musela pod tlakem nacistické vlády a jejích protizidovských zákonů místo opustit. Tehdy posílá dopis papeži Piu XI. v němž předpovídá osud Židů v Německu a prosí jej, aby se jich zastal.

V roce 1934 vstoupila k bosým karmelitkám a přijala řeholní jméno Terezie Benedikta od Kříže. Zde napsala metafyzickou knihu *Endliches und ewiges Sein* (Časné a věčné bytí), v níž se pokusila o syntézu tomistické filosofie a fenomenologie. V roce 1938 složila slavné řeholní sliby.

Vzhledem k rostoucímu tlaku proti Židům v Německu zemi opustila (1939) a usadila se v karmelitánském klášteře v nizozemském Echtu. Zde napsala studii *Kreuzeswissenschaft. Studie über Johannes vom Kreuz* (česky Věda kříže).

V roce 1940 bylo Nizozemí dobyto a obsazeno Německem a Židům nastaly krušné časy. Křesťanským církvím v čele s katolíky se ještě podařilo dojednat výjimky z některých perzekucí a transportů pro pokřtěné Židy, když protesty proti jednání se Židy jako celkem selhaly, a pokoušely se dojednat jejich vycestování mimo Němci ovládaný prostor. Veškerá jednání ale zkrachovala, když nizozemští biskupové vystoupili s veřejně čteným prohlášením, ve kterém ostře odsoudili rasistické základy nacismu a vyzvali věřící, aby podpořili Židy. Nacisté zareagovali tak, že přerušili jednání o vycestování, pozatýkali všechny pokřtěné Židy a odeslali je do vyhlazovacích táborů. Byly mezi nimi i Edith Stein a její sestra Rosa. Edith během přesunu a krátkého pobytu v koncentračním táboře zorganizovala péči o děti, které byly odloučeny od svých matek nebo se o ně

zničené matky nedokázaly postarat. Zemřela v plynové komoře pravděpodobně 9. srpna 1942.

Blahoslavenou byla prohlášena 1. května 1987, kanonizována 11. října 1998. 1. října 1999 byla prohlášena spolupatronkou Evropy. V katolickém kalendáři připadá její svátek na 9. srpen.

Některé židovské organizace vznesly námitku proti svatořečení a zejména označování Edity Steinové za mučednici, neboť podle nich zemřela pro svůj židovský původ. Katolická církev jejich námitku odmítla, neboť podle ní zemřela kvůli tomu, že její církev vystoupila proti pronásledování Židů.

Děti píší Bohu...

Milý Pane Bože, bylo mi moc smutno. Četla jsem, že v Americe byli otroci. Už je to dávno. Možná 30 let.

Tak se na nás nezlob.

Vendulka (8 let)

Pane můj. Byla Bible opravdu první kniha? Nebo si pračlověci taky vymýšleli příběhy?

Tvůj přítel Milan (9 let)

Milý Pane Bože, byl Ježíš opravdu Žid? Slyšela jsem, že se prý obrátil a stal se z něho křesťan...

Bedřiška (7 let)

I smích je Boží dar...

V jednom sborovém časopise jsme četli tuto dvojnásobnou zprávu: „*Na podzim začne bratr farář vyučovat konfirmandy. Zahrňme konfirmandy do našich přímluvných modliteb.*“ ///

Pan farář se modlí: „*Pane, pomoz nám stát tam, kde jsi nás posadil.*“ ///

Jeden bratr se pravidelně modlí při bohoslužbách: „*Pane, pošli nám lepší učitele tvého Slova.*“ ///

Armádu spásy ve Stockholmu trápí nedostatek mládeže a dětí ve vlastních řadách. Důstojník (kazatel), kterého to zvláště mrzí, vyzývá při jedné příležitosti: „*Drazí přátelé, přiložme všichni ruce k dílu, abychom měli víc dětí v našem sboru!*“

Co nás čeká... a (dá-li Bůh) nemine:

V sobotu **17. dubna** od 10.00 h do 15.00 h v našem kostele proběhne Setkání učitelek/ů nedělních škol a zájemců o práci s dětmi Moravskoslezského seniorátu.

Po tomto termínu se bude náš sál s přílehlými místnostmi malovat! A po vymalování bude potřeba se domluvit na mimořádný úklid.

V sobotu **15. května** se uskuteční jarní terénní akce s názvem HOSTÝNKY 2010. Jedná se o pěší exkurzi z Tesáku na sv. Hostýn. Hlavním organizátorem je Mgr. Petr Rejzek, se kterým jsme v minulém roce mohli prožít výbornou exkurzi Moravským krasem. Na tuto akci je nutné se dopředu přihlásit! Pozvánku naleznete jak na našich webových stránkách, tak v kostele na nástěnce.

Program sborových shromáždění

Út 13.4. 6.30 Ranní modlitební setkání
14.00 Kroužek sester
17.30 Biblická hodina

18.45 Schůze staršovstva
St 14.4. 16.30 Úřední hodiny
18.00 Zkouška Gospelového souboru
18.00 Předkřestní příprava
Čt 15.4. 9.00 Setkání maminek s dětmi
14.00 Administrace Hranic
Pá 16.4. 10.00 Setkání přerovských farářů
17.30 Modlitební setkání
So 17.4. 10.00 Seniorátní setkání učitelů/ek NŠ
Ne 18.4. 10.00 Bohoslužby v Přerově
Út 20.4. 6.30 Ranní modlitební setkání
14.00 Kroužek sester
16.00 Dorost
17.30 Biblická hodina
St 21.4. 16.30 Úřední hodiny
18.00 Zkouška Gospelového souboru
18.00 Předkřestní příprava
Čt 22.4. 9.00 Setkání maminek s dětmi
14.00 Administrace Hranic
Pá 23.4. 17.30 Modlitební setkání
Ne 25.4. 10.00 Bohoslužby v Přerově – pašije
13.30 Bohoslužby v Tovačově
Út 27.4. 6.30 Ranní modlitební setkání
14.00 Kroužek sester
16.00 Dorost
17.30 Biblická hodina
St 28.4. 16.30 Úřední hodiny
18.00 Zkouška Gospelového souboru
18.00 Předkřestní příprava
Čt 29.4. 9.00 Setkání maminek s dětmi
Pá 30.4. 17.30 Modlitební setkání
Ne 2.5. 8.30 Bohoslužby v Kyselovicích
10.00 Bohoslužby v Přerově
Út 4.5. 6.30 Ranní modlitební setkání
14.00 Kroužek sester
16.00 Dorost
17.30 Biblická hodina
18.45 Schůze staršovstva
St 5.5. 16.30 Úřední hodiny
18.00 Zkouška Gospelového souboru
18.00 Předkřestní příprava
Čt 6.5. 9.00 Setkání maminek s dětmi
Pá 7.5. 17.30 Modlitební setkání
Ne 9.5. 8.30 Bohoslužby v Hranicích
10.00 Bohoslužby v Přerově
13.30 Bohoslužby v Lipníku n/B

Adresa: Farní sbor ČCE v Přerově, Č. Drahovského 1,
750 02 Přerov

Telefon (Petr Kulík, farář sboru): 581 332 268

E-mail: cce.prerov@gmail.com

www: cceprerov.estranky.cz

Číslo účtu: 1882017369-0800